

[Helle Degn]

afsluttes med nogle bud på, hvordan vi får opbygget en fornuftig åben struktur med demokratisk medleven.

Med hensyn til fru Aase Olesen vil jeg hæfte mig ved det samme, som fru Jytte Hilden hæftede sig ved. Betænelighederne ligger lige præcis dér, hvor fru Aase Olesen peger: de årlige beretninger fra rådet. Vi har set alt for mange gange, at der går partipolitik eller regeringspolitik og alle mulige andre politikker, økonomisk politik i beslutningerne om, hvad der skal ud til offentligheden, og hvad der skal fremlægges for parlamentet og for de politiske beslutningstagere. Det er fuldstændig uacceptabelt på det her område.

Fru Aase Olesen siger, at hun måske nok synes, at Socialdemokratiets kommissorium er bredere, men at det i sig selv ikke giver nogen sikkerhed. Nej, men vi kan måske mødes for at se, hvordan vi kunne sikre, at kommissoriet blev effektueret, og vi kunne få en eller anden sikkerhed for, at man kommer rundt om de emner, vi nævner. Det er for dårligt, hvis rådet bliver begrænset til kun at måtte arbejde inden for det kommissorium, som ligger i ministerens forslag, for det er et utrolig begrænset kommissorium, som faktisk kun omfatter de tre af de elementer, Socialdemokratiet peger på.

Til VS' ordfører vil jeg sige, at vi har noteret os, at der er tilslutning til det kommissorium og den sammensætning, Socialdemokratiet har lagt frem, og det er vi glade for.

Jeg har noteret mig, at hr. Kofod-Svendens ikke var helt tilfreds med ministerens måde at sammensætte rådet på og følte sig mere tiltrukket af den model, der ligger i Socialdemokratiets forslag.

Jeg synes, det kunne være spændende at forene kræfterne om at få et kommissorium beskrevet, som vi skal have nogle til at arbejde inden for, og en sammensætning, som går mere i retning af den socialdemokratiske model. Sidst, men ikke mindst, er det, uenigheden står om, og som vi vel må forhandle os frem til, kompetencen og referenceforpligtelserne. Det er de to væsentligste udestående elementer.

Jeg vil slutte med at sige, at § 1 for Socialdemokratiet omhandler noget utrolig væsentligt, og derfor vil det indgå med vægt, når vi deltager i forhandlingerne. Den formulering, § 1 har, kan Socialdemokratiet ikke tilslutte sig.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg skal takke ordførerne for deres bidrag til debatten. Jeg føler, at der har været lagt megen alvor og megen eftertanke i de meldinger, som er kommet fra partierne på baggrund af et dybtgående arbejde med tingene.

Det er egentlig ikke så unaturligt, at vi alle sammen nærmer os dette problem med en vis tøven og en betydelig alvor. Som det blev nævnt af en af ordførerne, er der hos mange, også hos mange i Folketinget, en angst for at nærme sig dette at trække grænser og lave regler for andre mennesker på nogle dybt alvorlige områder. Men det kommer vi ikke uden om, det er rigtigt, som det er sagt af flere. Det har vi en pligt til. Jeg mener, vi har en pligt til først og fremmest at tænke på, hvad vi har med at gøre og hvor vi vil hen, og derefter til at træffe vores afgørelse, vel vidende at vi kan komme ud for skuffelser og måske må erkende, at vi har lavet fejl her og dér, og at vi senere må ændre tingene i lyset af erfaring og bedre erkendelse. Men der er jo ikke andre veje.

Jeg vil også gerne sige, at de grænser, vi ønsker at trække, skal vi trække på baggrund af dansk kultur og tradition og det, som har ført frem til de opfattelser, som gælder i det danske folk i dag. Vi ved alle, at disse ting diskuteres internationalt, at der i faglige og politiske kredse er meget alvorlige diskussioner om disse ting, og at man søger at samle sig om nogle fælles ting. Men det er ingen hjælp for os. Det er vores opgave selvstændigt at tage stilling til disse ting ud fra de forudsætninger, vi har, og på baggrund af den vurdering, vi anlægger af, hvad der føles rigtigt i den danske befolkning.

Jeg er stadig positiv over for en udredning om spørgsmålet om lovgivning om de etiske komiteer. Vi har drøftet det indgående i sommerens løb, og jeg mener, der er betydelige spørgsmål her, som fortjener en vurdering. Det har ikke ligget til grund for det oprindelige forslag, det ved vi alle, og jeg har nævnt tanker i forbindelse med de samvær, vi har haft om, hvilke muligheder der kan være, men det er jeg stadig parat til at komme med bud på.

Jeg har bestræbt mig på i forbindelse med regeringens forslag at udforme det i analogi med det, som er foretaget på teknologiområdet, vel vidende at det, som her er gennem-